

Kinder Torah

Parashas Pinchas

The Reward

"Suchie, can I help you with you load?"
"Sure, Doni."

"What are you carrying here?"

"Well, I have a shofar and a lulav in this bag. I have some matza and tefillin in the other bag. Now, in this hand I have tzitzis and some wine for Kiddush. I have a Megilla behind my back, and a *bris mila* knife in my pocket, along with some money to give to tzedaka."

"Wow! Where are you going with all of these things, and what are you going to do when you get there?"

"I am going to the Beis HaMedrash to learn Torah."

"Pardon me for asking, but you have a lot of mitzvah items with you. Why do you need to take them with you when you learn Torah?"

"I don't really need them to learn, Doni. They are just a reminder."

"Now you really have my curiosity going. What do all of these things remind you of?"

"That the reward for learning Torah is equal to all of the other mitzvos combined."

"I see. You are very clever, Suchie."

"I just don't want to forget the importance of learning Torah."

The parasha speaks about the punishment for worshipping *Baal Peor*. A plague broke out among the Jewish people killing 24,000 people. A census was taken afterward, tribe by tribe. The fifth tribe counted was Yissachar. The Ohr HaChaim HaKadosh relates that the name "Yissachar" is a combination of the words "*yesh schar*" (there is a reward). The *gematria* (numerical equivalent) of "*yesh*" is 310. The members of the tribe of Yissachar were all very learned in Torah. Their reward is stated in the very last Mishna in Shas (Uktzin 3:12). "In the future Hashem will maintain 310 worlds for each tzaddik." The Bartenura explains that the tzaddik receives this reward because he learned and kept all of these Mishnayos. That is the great reward for learning Torah.

Kinderlach . . .

Every mitzvah has wonderful reward. However, one mitzvah outweighs all of the others. Learning Torah. Try to imagine putting on tefillin, making Kiddush, eating matza, sitting in the sukkah, giving tzedaka, saying Shema, and doing all of the other mitzvos in the Torah at the same time. What a reward! With each word of Torah that you learn, you receive that reward. Mind boggling. 310 worlds await you. How can you even think of wasting one minute?

A Big Sacrifice

"For on the Seventeenth of Tammuz, the Korbon Tomid ceased."

"For on the Seventeenth of Tammuz, the Korbonos Olah and Zevach ceased."

"For on the Seventeenth of Tammuz, the service of the Korbonos ceased."

We recited these words during the selichos on the Seventeenth of Tammuz. It was indeed a dark day in Jewish history. A day which marked the end of the Korbonos and their Temple service. Of what value were the Korbonos? What did

we lose?

The Medrash Rabba (Pinchas 21:21) relates that there was never a man in Yerushalayim with a sin in his hand. How could this be? The morning Tomid would atone for sins of the night. The late afternoon Tomid would atone for sins of the day. How wonderful! A life without sin! The Korbon Todah was a means of expressing our thanks to Hashem. Every Yom Tov was celebrated with Korbonos. The chagiga and reiya are two examples. Korbonos made it possible to be a nozir. The Parah Aduma allowed us to be tahor. Over 170 of the 613 mitzvos are connected to korbonos. Life in the times of the Beis HaMikdash was on a different spiritual plane.

Kinderlach . . .

We have no Korbonos. So much has been lost. Yet, there is hope. We do have a substitute. The verse states, "*vi'nashalma parim sifaseinu*" (and we will repay with the oxen of our lips) [Hoshea 14:3]. Our sages darshen this to mean that words of tefillah and learning about korbonos serve in place of the actual sacrifices. Our prayers serve as Korbonos. Specifically the recitation of the Korbonos themselves. It just takes a few extra minutes before the shacharis (morning) and mincha (afternoon) prayers. Say the korbonos. Learn about them and understand them. New worlds will open up to you. Your life will be richer. Sacrifice the time for sacrifices.

Independent Spirit

"Hashem said to Moshe, "Take to yourself Yehoshua Ben Nun, a man in whom there is spirit, and lean your hand upon him" (Bamidbar 27:18). The Ha'amek Davar explains that this was a tremendous pleasure for Moshe Rabbeinu. Yehoshua was his main *talmid* (student), who was beloved to him like a son. Now he was passing the crown of leadership over to him.

Yehoshua is described as "a man in whom there is spirit". The Ha'amek Davar relates that the spirit was the knowledge to stand alone. He was not drawn after his own person bias or the wishes of others. Rather, he stood fast on the truth. We see that the ten spies opposed him, and they rallied the people to their camp. Yet he would not be drawn after them. This was one of the qualities that earned him the position as Moshe's successor, the leader of Klal Yisrael.

Kinderlach . . .

"Hey guys, did you see this fancy new electronic gizmo that I got? Look at the fancy lights, pictures and sounds. And it fits right into the palm of my hand."
"Wow, that's really neat. Can I see it? Can I play with it?" Everyone crowded around the boy with the new gadget. Everyone except . . . Yehoshua. "Hey Shuie, don't you want to see this gizmo?" "Not really. I'm not interested in those hi-tech gadgets. They are a big waste of time and distract me from learning Torah." "But Shuie, everybody has one." "Wrong, Benny. I don't have one." "Come on Shuie. Join the crowd." "Not this time, Benny. I'm going to be like my namesake, Yehoshua Ben Nun. He would not be drawn into the wrong thing and neither will I."

ההגדת לבנר

פרשת פינחס

תפילות וקרבנות

"בשבעה עשר בתמוז בטל התמיד."
 "בשבעה עשר בתמוז בטלו עולה זבח."
 "בשבעה עשר בתמוז בטלו קרבנות."

אמרנו מילים אלה בשבוע שעבר בסליחות לשבעה עשר בתמוז. שבעה עשר בתמוז הוא אכן יום שחור בתולדות עם ישראל - יום שמציין את קצה של הקרבת הקרבנות ועבודת בית המקדש. מה היה ערכם של הקרבנות? מה איבדנו ביום זה?

נאמר במדרש רבה (פנחס כ"א, כ"א) ש"מעולם לא היה אדם בירושלים ובידו עוון. כיצד? תמיד של שחר מכפר על עבירות שביליה, ושל בין הערבים מכפר על עבירות שנעשו ביום." כמה נהדר! חיים בלי עוונות! קרבן התודה היה הדרך שבה הבענו את תודתנו לה'. כל חג נחוג בקרבנות, למשל בקרבנות חגיגה וראיה.

הקרבנות אפשרו לאדם להיות נזיר, אם רצה בכך. הפרה האדומה טיהרה אותנו מטומאתנו. יותר מ-170 מבין 613 המצוות קשורות לקרבנות. החיים בזמן שבת המקדש היה קיים היו בדרגה רוחנית אחרת לגמרי.

ילדים יקרים...

כיום אין לנו קרבנות. איבדנו כה הרבה. אך יש תקווה. יש לנו תחליף לקרבנות. נאמר בפסוק "ונשלמה פרים שפתינו" (הושע י"ד, ג'). חכמינו ז"ל דורשים פסוק זה כאומר שהתפילות והלימוד על הקרבנות באים במקום הקרבנות עצמם. תפילותינו משמשות כקרבנות, ובמיוחד אמירת הקרבנות, כפי שמופיע בסידורים לפני שחרית ולפני מנחה. אמירתם אורכת דקות ספורות בלבד. אמרו את סדר הקרבנות, לימדו עליהם ונסו להבינם. עולמות חדשים ייפתחו לפניכם. חייכם יהיו עשירים יותר. הקריבו מעט מזמנכם למען הקרבנות.

עצמאי בשטח

"ויאמר ה' אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו." (במדבר כ"ז, י"ח). ה"העמק דבר" מסביר שמשה רבינו נהנה למנות את יהושע במקומו. יהושע היה תלמידו המובהק והוא אהבו כבן. וכעת הוא עומד להעביר את כתר ההנהגה אליו.

יהושע מתואר כ"איש אשר רוח בו". ה"העמק דבר" אומר ש"רוח" היא היכולת לעמוד בפני עצמך. הוא לא נמשך אחר נטיותיו האישיות או אחר הרצונות של אחרים, אלא דבק באמת בלבד. ראינו שגם כאשר עמדו כנגדו עשרה מרגלים, ועוד שכנעו את העם להצטרף אליהם, גם אז לא נמשך אחריהם. זו היתה אחת התכונות שבשלן זכה להתמנות לירשו של משה, מנהיג כלל ישראל.

ילדים יקרים...

"חברה, בואו וטראו את משחק המחשב החדש שקנית! איזה אורות, תמונות וקולות! והכל בכף יד!" "וואו, זה ממש משהו. אני יכול לראות את זה? תן לי לשחק בזה!" הכל מצטופפים סביב הילד עם המשחק החדש. הכל, כלומר, חוץ מ... יהושע - שוקי. "שוקי, אתה לא רוצה לראות את המשחק הזה?" "לא כל כך. אני לא מתעניין בכל משחקי ההיי-טק האלה. הם בזבזו זמן אדיר, והם מסיחים את דעתי מלימוד תורה." "אבל, שוקי, לכולם יש כאלה." "לא נכון, אברהמי. לי אין." "בוא, שוקי, כל החברה פה." "לא הפעם, אברהמי. אני רוצה להיות כמו האיש שעל שמו אני נקרא, יהושע בן נון. הוא לא נמשך אחר דברים פסולים, וגם אני לא."

יש שכר

"דודי, אפשר לעזור לך עם כל החפצים האלה?"
 "וודאי, יוסי."

"מה יש לך שם?"

"בשקית הזאת יש לי שופר ולולב. בשקית השנייה יש לי מצה ותפילין; ביד זו אני אוהב ציצית ויין לקידוש, ובשק שעל גבי יש מגילה. בכיסי יש לי סכין של מילה, וכסף לצדקה."

"וואו! לאן אתה הולך עם כל הדברים האלה, ומה תעשה כשתגיע לשם?"

"אני הולך לבית המדרש ללמוד תורה." "סליחה שאני שואל, אבל לקחת הרבה חפצי מצווה. מדוע עליך לקחת אותם אתך כשאתה הולך ללמוד תורה?"

"אני לא זקוק להם כדי ללמוד, יוסי. הם רק לתזכורת."

"עכשיו אני באמת סקרן. מה מזכירים לך כל הדברים הללו?"

"שהשכר על לימוד תורה שווה לשכר כל שאר המצוות ביחד."

"אהה. אתה חכם מאוד, דודי."

"אני פשוט לא רוצה לשכוח את החשיבות של לימוד תורה."

פרשת השבוע מספרת לנו מה העונש על עבודה לבעל פעור. מגיפה פגעה בעם והרגה 24,000 איש. לאחר מכן מנו את בני

ישראל, כל שבט בנפרד. השבט החמישי שנמנה היה יששכר. האור החיים הקדוש אומר שהשם "יששכר" הוא צירוף של המילים "יש שכר". הגימטריה של "יש" היא 310. בני שבט יששכר היו תלמידי חכמים, ושכרם מוזכר במשנה האחרונה שבששת הסדרים (עוקצין ג', י"ב): "עתידי הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה עולמות." והברטנורא שם מסביר שהצדיקים יקבלו שכר זה כי הם למדו וקיימו את כל המשניות הללו. זהו השכר הגדול שמקבלים על לימוד התורה.

ילדים יקרים...

על כל מצווה מקבלים שכר גדול. אך יש מצווה אחת ששווה יותר - מצוות לימוד תורה ("ותלמוד תורה כנגד כולם"). נסו לתאר לעצמכם שאתם מניחים תפילין, עושים קידוש, אוכלים מצה, יושבים בסוכה, נותנים צדקה, אומרים קריאת שמע ועושים את כל שאר המצוות שבתורה באותו זמן. איזה שכר תקבלו על הכל! אז דעו, שזהו השכר שאתם מקבלים על כל מילה של תורה שאתם לומדים! קשה לתאר דבר כזה. 310 עולמות מחכים לכם. איך אפשר אפילו לחשוב על בזבזו רגע אחד?